

ప్రబోధ 35

పటమతమలవారిచటికి
 నటమూలలనండివచ్చినయభయమలతో
 కతిమితమియుతటవక
 పటబోధలకొద్దియుండు బాబాకొరై.
 నాస్తిక భావమునల్లడనిస్తులపైయుండి
 విషయములందున్ ఆస్తిక భావమనెలకొల్పి
 నిస్కలపైయుండి సాయిని క్షలప్రమన్.

ప్రేమస్వరూపులారా!

మానవులందరు దేహనిర్మాణములో యెట్టి బేధము లేకపోయినప్పటికిని సంస్కారమునందును, భావమునందును, తలంపులందును యనేక బేధములుగాకనుపించుచున్నది. మానవసమూహమే దేశము, ప్రాంతము దేహమునకు క్రొడను అన్యయిస్తుంది. భూభాషల తోవరణమనందు యెట్టి బేధములు లేకపోయినప్పటికిని దేశప్రజల జీవన విధానమునందు యనేక బేధములు మనకు కనుపించుచున్నవి. ఇట్టి బిన్నత్వమే మానవత్వమునకు గుర్తు. సత్యము ఒక్కటే. ఇది అవాచ్ఛానస గౌరవరహితమైంది. త్రికాలసాధ్యమైనది. ఈ సత్యపదార్థమును గుర్తించే నిమిత్తమై యనేకమంది జిజ్ఞాసులు యనేకవిధమైన మార్గములందు దీనిని ప్రయత్నము సలుపుతూ వచ్చారు. జిజ్ఞాసలైన మానవులయందు యనేకవిధములైన బేధములు కనుపించుచున్నది. ఈ బేధములు ప్రకృతికి ఒక వికారములకానరవు. ఈ బేధములన్నియు ప్రకృతి యొక్క జొన్నత్వమునకు సాపానములే. ఇట్టి బేధత్వమనేది మానవునియందు వుండటం చేతనే ఐకమత్తమునకు, ఏకత్వమునకు అనేకప్రయత్నములు సలుపుతూ వస్తున్నారు.

శ్రోవణాది అనేకత్వం. శ్రోవణబలనగా ఒకవర్తమనందుగానే లేక పద్ధతులు యందుగానే వుండినవారుకాదు. సత్యపదార్థమునందు సరైన విషయముబోధానిని జిజ్ఞాసగా సత్విసత్వాన్ని గుర్తించు ధేయవారు శ్రోవణబలనియు దీని అంతరార్థము. వాదేశమువారైనను కావచ్చును. విశాలమువారైనను కావచ్చును. సత్యజిజ్ఞాసను సబువారు శ్రోవణబలని గుర్తించాలి. ఏకత్వమును బిన్నత్వముగా భావించి, యనేకత్వాన్ని పెంచి, దివ్యత్వాన్ని విస్మరించటం యిది సరైన మార్గము కాదని కుడనుఖించి యిది ప్రకృతి. దీనిని యేకంసలే విప్రాభిహాషా

వదంతి. అగ్రీసత్తమునే అనేకమంది యనేకవిధములగా ప్రోచోధిస్తూ వచ్చింది. ఇట్టి జిజ్ఞాసనుం
డివెలువడినదే ప్రాచీనమైన షబ్దదర్శనములు.

ఇట్టి పవిత్రమైన వైదిక సాంప్రదాయమును యీ నాడు దర్శించటం గానోత విచారం
చటంగానో తగిన సమయము కానరదు. ఈ షబ్దదర్శనముల యొక్క మార్గములు భిన్నముగావుండి
నప్పటికిని గ్రమ్మము అగ్రీసత్తమును కూడను ప్రోచోధిస్తూ వచ్చింది. కానీ యీ నాడు దేశము
భిన్నత్వముతో గూడి అభివృద్ధి వాదముతో వుండటంచేత యిలాంటి షబ్దదర్శనముల యొక్క సాధ
నలకు అవకాశము లభించటంలేదు. భౌతిక వాదము ప్రపంచములో వ్యాపించటం చేత యీ షబ్దద
ర్శనముల యొక్క ప్రభావము గుర్తించటానికి తగిన వాతావరణము కూడను యేర్పడలేకపోతున్నది.

భౌతిక వాదమున గాకేవలము పంచేంద్రియ మతే ప్రణానలక్ష్మ్యమునందుంచు
కొని, యీ పంచేంద్రియములకలయిక చేతనే చైతన్యము యేర్పడచున్నదనియు, యీ చైతన్యపరి
ణామమునకు కేవలము భౌతికపరిణామమే మూలాధార మనియు, యిలాంటి పరిణామతత్వము
ఆకించేవారు భౌతికవాదులనియు దీని సిద్ధాంతము. భౌతిక వాదమునది జడస్వరూపము. ఇది పరి
మితమైన శక్తితో కూడినది. పరిమితశక్తితో కూడిన పంచేంద్రియములనుండి చైతన్యప్రభావమనే
ది ఆవిర్భవించటమే అపైడికము. కనుకనే యిది భౌతిక వాదమును ఒందించుచూ, యిది సత్య
మైనది కాదనియు, జడమైన పరిమితముతో కూడినదనియు, దీనిని విమర్శించుచూ ఆధ్యాత్మిక
వాదము ప్రారంభమవుతు వచ్చింది.

ఆధ్యాత్మిక వాదమునకు ఆత్మయే ఆధారము. ఇది అపరిమితమైనది. ఇలాంటి
అపరిమితమైన ఆత్మతత్వాన్ని ప్రోచోధించుచూ పరిమితమైన భౌతికవాదము యిది కేవలము ఒక
జడస్వరూపాన్ని నిరూపిస్తూ వచ్చింది. అనగా యీ మూల చైతన్యమునందు మూడువిధములైన చైత
న్యము అకభాగముతో కూడిన జడము అనోదానిని కృతి నిరూపిస్తూ వచ్చింది. కనుకనే చైతన్యము
జడమును కదలింపజేయుచున్నదిగాని జడము చైతన్యమును ఆవిర్భవించజేయటంలేదనే
సత్యమును ఆధ్యాత్మిక వాదము నిరూపిస్తూ వచ్చింది. ఊర్ధ్వమూలపరిధిశాఖ అని యీ భాగవద్గీతలో
చెప్పినట్లుగా కొమ్మలు క్రింద వేర్లుపైన అనే వాదమునకు కూడను యిదే ప్రమాణము. చైతన్యమే జడము
ను కదలంపజేయుచున్నదిగాని, ఉర్ధ్వవింపజేయుచున్నదిగాని జడము చైతన్యమును ఆవిర్భవించ
జేయటంలేదు. జగత్తులో మహాత్తరమైన యంత్రములు వుంటున్నవి. ఈ యంత్రములనుండి
యనేక విధములైన శక్తివంతమైన శక్తిపాశాన్ని ఆవిర్భవించజేస్తున్నది. ఈ యంత్రములవల్లనే
భూమండలము ప్రదర్శిణము చేయటంగాని, చంద్రమండలము చేరటంగాని సంభవిస్తూ వచ్చి
ంది. అయితే యీ యంత్రములు జడరూపమైనవి. అయితే యీ యంత్రములు సృతసిద్ధమైన స్వరూప
న్నవి ధరించి యీవిధమైన ఫలితములు అందించుచున్నవని అని ప్రశ్నించినప్పుడు యివి యేమతము
కూడను సృతసిద్ధమైన వికాసని నిరూపిస్తూ వచ్చింది. అట్టి శక్తివంతమైన యంత్రములు నిర్మించినవాడు

మానవుడే. అజ్ఞానకృతవంతుడైన యంత్రముల నడిపించినవాడూ మానవుడే. మానవుడు చైతన్యస్వరూపుడు. కనుక యీ చైతన్యమునుండియే జడమైన యంత్రముల కదలటానికి ప్రయత్నించుచున్నవిగాని జడమునుండి చైతన్యము ఆవిర్భవించటంకొదనసజ్జాన్ని మనకు ప్రకృష్టము చేయుచున్నది.

అన్నింటికి మూనవుడే ప్రమాణము, మూనవుడే ఆధారము; మూనవుడే గచ్ఛము. అనసజ్జాన్ని కూడ ను మనము గుర్తించటానికి వలపుచుంది. పశువలె ప్రకృతికి వశమై కేవలము ఒక బంధుతుడై భ్రాసించటముకొదు మూనవత్వము యొక్క విశిష్టత. నరత్వమునుండి నారాయణాత్మకమై పొంది, ప్రకృతికి వశుడుకాక ప్రకృతిని పరిపాలించే అణిపతిగా మారుచు యీ యంత్రాలన్నిటిని అధికారము అతని కున్నది. ఋద్ధిమంతుడైన మూనవుడు, సంసారమునకు బద్ధుడై నేను అన్ని విధములైన కష్టములకు లోబడినానని యొక్కటము మూనవుని కర్తవ్యమకాదు. సంసారమున్ని బంధించినదని వలపిస్తున్నావు. సంసారమునకు దేతులుగాని, కన్నులుగాని, కళ్లుగాని, నోరుగాని తేదుకబళించటానికి. నీ సంకల్పములే నీ బంధనలకు మూలకారణము. కానీ సంసారమకొదనే సజ్జాన్ని కూడ ను ప్రకృష్టము చేయుచున్నది. ఇలాంటి బాధ్యమైన దేవతలకు మనము లోబడినట్లునట్లు మూనవుని మనము విన్నవించుకొనుచున్నాము.

సమస్తము ఆత్మనుండియే ఆవిర్భవిస్తున్నది. లోకములో ప్రతిపదార్థము కూడ ను ప్రకృష్టముకు పూర్వములేదు. ఈ పదార్థమునకించిన తరువాత కూడ ను లేదు. ఆధారములేని పదార్థము మధ్యలో మత్రము లేని బుద్ధిగానే మనము భావించాలి. మధ్యకాలములో కనుపించే ఋషివన్నాయు శ్రమ స్వరూపమేగాని బ్రహ్మస్వరూపముకాదు. సమద్రము ఒడ్డున మత్స్యపుటిప్పును చూచి వెండిచిళ్లని భావిస్తుంటాము. వెండిచిళ్లని భావించినప్పుడు కూడ ను అది మత్స్యపుటిప్పునే. దీనికి పూర్వము అది మత్స్యపుటిప్పునే. కేవలము నీ ప్రకృతి మాత్రమే అది వెండిచిళ్లగా భావించిందేగాని అది వెండిచిళ్లకాదు. అదేవిధముగనే మనము యీనాడు జగత్తని అనుభవిస్తున్న యివన్ని కూడ ను కేవలము అనోహలమత్రమే కాని యిది ఆత్మస్వరూపముకాదు. నిత్యసత్వమైన బ్రహ్మతత్వమే యీ జగత్ స్వరూపమునకు నిరూపిస్తు వస్తుంది కాని జగత్ వేరు బ్రహ్మమవేరుకానేరదు. సర్వవిఘ్నముయంజగత్ అనగా సర్వము దైవత్వమనే సజ్జాన్ని గుర్తించినప్పుడు ప్రతిభాగము కూడ ను బ్రహ్మనే. ప్రతి ఘట్టముకల్పితుడే. కర్మక్షేత్రముకూడ ను ప్రకృష్టేత్రమే. ఇట్టి యంత్రమైన దివ్యజ్ఞాన్ని గుర్తించిన మిత్రమనము సాధన సల్పబడుచున్నామని భావిస్తున్నాము. దివ్యజ్ఞాన్ని గుర్తించిన మిత్రమనము చేసే సర్వసాధనలు కూడ ను అనిమనము భావిస్తున్నాము. మనము చేసే సమస్త సాధనలు కూడ ను దైవము తెలుసుకొనుటకై కాదు. ఈ సాధనలవల్ల దైవత్వాన్ని నీవు గుర్తించలేవు. కేవలము నీ అబ్రాహ్మిష్టని మిత్రమై నీవు ఆచరించే సాధనలే కాని ఆత్మని మిత్రమై ఆచరించే కొదనే సజ్జాన్ని గుర్తించాలి. నీవు చేసే భజనలుగాని, నీవు చేసే యానములుగాని, నీవు సలిపే జపములుగాని దైవము

ని మిత్తము కాదు. నీని మిత్తమైనవపు ఆచరిస్తున్నావు. నిత్తుప్తని మిత్తమైనవపు ఆచరిస్తున్నావు.

భగవంతుడు ఆశించి యిట్లు జెప్పెను. భగవంతునికి ఆశ తే తవు. భగవంతుని త్వుప్తి పరచుటానికి అది కాదు మార్గము. భగవంతుడు నీకంటె ప్రత్యేకం చెప్పెను గానెడు. అట్టి అట్టి నీమనకు ఆలవాలమైన రాగ ద్వేషములను నీవు విస్మరించుకున్న నీకు నేపేస్తానీ గానా పాదుతవు. నీరాగ ద్వేషములను తేదై వానికి నిన్ను దూరముగా విం చు చున్నది. నీరాగ ద్వేషములను నీవు నిర్మూలముగా విం చుకున్న నీవేదైవత్వము గానా పాండుతవు. అంతే కాని దైవత్వముకొరకై యనేక సాధనలు సలిపి ని త్తమై న బ్రహ్మ త యొన్ని పాంచాల నెడి కవలము భ్రమ ముత్రమ. కనుక మనము జగత్తులో యనేక విధములైన సాధన చ త్వుయముల యేర్పడినవి. యమ, నియమ, ప్రాణాయామ, ప్రాణాహార మనే సాధనలు తా యేర్పడినవి. త్రవణ, మనన నిధి యనులు కూడను యేర్పడినవి. అయితే యివన్ని కూడను యేని మిత్తమై యేర్పడినవి. దేసి కోసం యేర్పడినవి అని మనము విచారించినప్పు డు యివైదైవ దర్శన నిమిత్తముక వాయని మనము వి శ్మసించవచ్చును. కాదుకాదు. ఈ సాధన చ త్వుయములుగాని, యమనియమూడి సాధనలుగాని యివన్నామనస్సునకు కప్పివుండిన రాగ ద్వేషములను నిర్మూలముగా విం చేవి. మానవ యొనికి కప్పిన మోక్షము తుడి చే నిమిత్తము. చిత్తశుద్ధి యేర్పడిన తక్షణమే తన యిక్కడనున్నా తాను గుర్తించుకోగలడు. ఎంతకాలము అవంకార మను వారములు యీ చిత్తమును కప్పివుండునో అంతవరకు దైవత్వాన్ని యేమోతముకూడను గుర్తించుకోవడు.

కనుకనే అట్టి దైవత్వము యొక్క యేకత్వాన్ని గుర్తించే నిమిత్తమై యీ సాధనలు యేర్పడినవనో సత్వాన్ని మనము గుర్తించాలి. మానవులందరు యేకోన్నా ఖిలైవో యి డివ్వుత్తమైన ఆత్మతత్వాన్ని దర్శించటానికి ప్రయత్నించాలి. మానవులము లో ఆదర్శవంతమైన బుద్ధి మత్తమును మనము సాధించాలి. ఈ విధమైన బుద్ధి మత్తమును మన ము సాధించినప్పు డే డివ్వుత్తమనే ఆత్మ తత్వము మనకు ప్రకాశిస్తుంది. మనము ఆత్మ సూర్యులుగా నే వున్నాము. ఆనందస్వరూపులుగా నే వున్నాము. అప్పుత చిందువులుగా నే వున్నాము. అమ రస్వరూపులుగా నే వున్నాము. కానీ దానిని గుర్తించలేకుండా చేసే నిమిత్తమై యీ రాగ ద్వేషములు యాని ఆవరించినవి. ఈ ఆత్మతత్వాన్ని కప్పిన యీ అట్టినమును మనము దూరముగా విం చుకోవాలి.

మనము చేసే త వ్యాప్తులను క్షమించమని పరమాత్మను కోరుకో తుం యిలాంటి సహజమైన స్థాయిలో జరుగుతూ వస్తున్నవి. ఇదే పద్ధతి క్రిష్టయస్సులో ఫల అనాది కలమనుండి అభివృద్ధి గా విస్తృతమైంది. ఇందులో భక్తులు తప్పులు చేయటము, భగవంతుని తప్పులు క్షమించ మని ప్రార్థించటము, భగవంతుడు క్షమించినట్లుగా అనుగ్రహించటము యివన్నీ కూడను సహజమై న భ్రమ స్థాయి యందు ముత్రమే అభివృద్ధి గా విస్తృతమై న్నారు. కొన్ని చర్చిలలో పలకూడను యనేక మంది దేసిని తప్పులు తాము ప్రార్థించినప్పుడు ఆహా పోతక ప్రస్తుతి నన్ను నేను క్షమించానని చెప్పి

పొరి చెప్పటము, దానిక వారు తృప్తి పడి యొక్క మాపణకు యింత ధనమని చెల్లించటము జరుగుతూ వస్తున్నాది. Repentant అనగాయేమి? నాతప్పులక్షమించుము. నెనుతప్పులు చేశాను అని అంకిక రించి దానినిక్షమా జిక్షను పొందే దానిక Repentant అంటారు. ఇలాంటిదానినంతాకూడను మన ప్రాచీనకాలమునుండి భారతదేశమునందు మనము అనుసరిస్తూ వస్తున్నాము. షెకోకొని మొక్కలు దేసుకోటం, ఆమొక్కలు చెల్లిరిచిన తరువాత మన కష్టములు నివారణకావటము అనే ఊకెవలము ఒక అల్పభావముతో కూడిన భ్రాంతులు మాత్రమే. ఇలాంటి పవిత్ర దేశమునందు కూడను ఆయాతీల ములందు యిలాంటి భ్రాంతులనంతా అభివృద్ధి గావించుకొని ఆ భ్రాంతులయందే తాను బంధి తుడై వాతున్నాడు. ఇలాంటి భ్రాంతులను మనము నిర్మూలముగా వించుకోవాలి. మనము కేవలము మూఢవిశ్వాసములచేత కాలమును వృథాము గావించరాదు. నిజపైన సత్యస్వరూపమును మనము తెలుసుకోవాలి (ప్రయత్నించాలి). ఇలాంటి సత్యస్వరూపాన్ని తెలుసుకొనేని మిత్రమై కొన్నివిధములైన విచారణలను కూడను సల్పాలి. ఈ యువకులయందు యిలాంటి పవిత్రమైన భావాల దిన దినానికీ అభివృద్ధి గావించాలి.

క్రీస్తునకు పూర్వము అనేకమంది మహనీయులందరు కూడను, యిలాంటి పవిత్ర మైన దివ్య ప్రాచీన సప్త ప్రజలలోవుండిన యొకవ్యక్తి అభివృద్ధి పరచటానికీ తగిన కంక్షాం కట్టుకున్నారు. క్రీ.పూ. 400 సంవత్సరముల యందు సోక్రేట్సు అనేవాడు తత్వవేత్తవుండేవాడు. ఈ సోక్రేట్సు ప్రథమ శిష్యుడే అరిస్టాటిల్. ఈ అరిస్టాటిల్ కిచ్చడే అలగ్నండురు. వారందరు ఆకాల మునుండి కూడను దివ్యమైన ప్రాచీనముల, పవిత్రమైన దివ్యమైన జనులకు విచారణసప్త ప్రాచీ ధిం చేసి మిత్రమై యనేక విధముల పాటుపడుతూ వచ్చారు. సత్యమునకు జీవితము అయిత ముగా వించినవారు. సోక్రేట్సు యువకులను దగ్గరకు చేర్చుకొని వారిని యనేక విధములైన నయ భయ ప్రేమలచేత విశ్వాసముల చేత యీ ఆధ్యాత్మికత తొన్నివ్యవయానికీ అందించటా నికీ ప్రయత్నించినవారు. ఈ విధమైన మార్గములో యువకులందరు పెడమార్గము పట్టువచ్చని చెప్పి ఆనాటి ప్రభువులందరు యీ సోక్రేట్సు మార్గము చాలావిపరీతమైన మార్గమని, యువకు లను పాడుడేస్తున్నారని యనేక విధముల గావించుకొంటే కట్టకడ ఏటికీ సోక్రేట్సు ను ఒకడై లోక వ్రంచారు. కానీ తాను చేసేది సత్యమార్గమని, సత్య ప్రాచీనమని, దైవత్వముతో కూడ జగత్తే తిదన సత్యమని తోను గట్టిగా చాటుతూ వచ్చాడు. కాని ఒకానొక సమయములో పలకొంత మంది తన యొక్క అనుచరులంతాకూడను స్వామి! ఈడై బనుండి యేదైనా ఒక విధముగా మిమ్మల్ని తప్పించటానికీ ప్రయత్నించేస్తామని. మరు యీ రాజ్యమునుండి వేరురాజ్యమునకు వెళ్ళమని చెప్పి యనేక విధములు గా ప్రయత్నించారు. తాను చెప్పాడు 'భే! యీ భౌతికమైన, యీ అల్ప జీవిత నిమిత్తమై నేను అసత్యము నకు పాటుపడటమూ.

హాకన్నానదు దేహము వివిధమున హాషింజ రక్షించినన్

రాకనమానదు హానివుద్ధలు మహారాజ్యంబు నండొగినన్.

ఎంతకాలము మనము హాషింజులు నున్నప్పటికిని, ఎంతకాలము నంద్రులు నున్నప్పటికిని, సర్వ సౌకర్యములతో కూడిన వసతులలో వుండినప్పటికి యీకాలము వచ్చేటప్పటికిని బ్రతుని కివలకాదు. నిజముగానూ అతి వృద్ధియు ప్రాప్తించినట్టిన అడవిలో వుండినా నాను అభివృద్ధి ప్రాప్తిస్తుంది. కనుక యీదేహ సంరక్షణాని మిత్తమై యీ యుక్తులకుగానీ, యీయోగమునకుగాని, యీవిశిష్టతనుగాని నేను యే మత్రము కట్టుబడను. దైవము యీకాని నిర్ణయిస్తాడో ఆకాని నేనడచుకుంటానన్నాడు. ఈ సత్యసూక్తులను చక్కగా అనుసరించ అన్నివిధాలా ప్రజలకు బోధించిన వాడే అతిస్వాతిత్. అతని ఆజ్ఞను తూచ తప్పక నడచిన వాడే అలగ్నాండరు. ఆనాటికాలములో జీససురొక పూర్వము అతిస్వాతిత్ యొక్క ప్రబోధలు రోములో చాలా అధికముగా జరుగుతూవుండెడి. జీససువచ్చిన తరువాత కొంత కాలము యీ ప్రజలనే వని మిత్తమైతాను యనేకవిధములైన కష్టములకు గురికావటము, తదుపరి ప్రభుత్వము యొక్క ముఖ్యపతుల యొక్క ప్రాధులముచేత తనదేహాన్ని బాలించటము జరిగింది. దేహము యేనాటికి శాశ్వతముకాదు. మన ఆస్తిపాస్తులు అంతకంటె శాశ్వతముకాదు. ధనవస్తుకనక వాహనాలు లంతాకూడను బంధించునవేగాని, మనకు బాధలు కల్పించేవేగాని, శాంతిని చేకూర్చేవి కాదు. రోములో జీసస్ నిరంతరము ధనవంతులైనవారిని ఇమర్చిస్తూ, ధనవంతులైనవారియొక్క చర్చలను శుంకిస్తూ ధనహీనులకు తగిన సహాయము చేయటము అన్నివిధములూ పాటుపడిన వాడు.

అకనాడు తాను సంతారములో మూర్ఖమేరీ అనే యిద్దరు అక్కడెల్లెర్లయింటికి భోజనానికి వెళ్లెడు. ఇట్టి మహానీయుడు మూయింటికి యేతెంచినాడని వారు ఆనందముతో అతనికి అవసరమైన ఆహారాన్ని కల్పించటానికి శ్రద్ధనువహించారు. మేరీచెప్పింది: యింటి వచ్చిన అతిథిని వంటరిగా వుండటం మంచిదికాదు. నీవు అతనితో సంభాషిస్తూ వుండు, నేను వంటవంతా సకాలములో ఫలనే అందిస్తానంది. ఇంతికి వచ్చినవాడు సామాన్యుడుకాదు. దైవార సంభూతుడు. అతనిని ఆనందపెట్టుటనుకుంటే వృధయ పూర్వకమైన కర్మలచేతనే ఆనందించ గలడు. అతని దగ్గర బూటకాలు నాటకాలు పనికిరావు. అందువల్ల వృధయ పూర్వకముగా ప్రతిప ణార్థముకూడను పరిశుద్ధమైన భావముతో తాను చేయటంలో కొంతకాలు గడచింది. రత్రికొవచ్చింది.

ఆ రత్రి సమయము లోపల యొవ్వరికి తెలియకుండా నాయొక్క సమస్తము పరిష్కారము చేసుకోవాలని ఒక ధనవంతుడు జీసస్ దగ్గరకు వచ్చెడు. అతను చెప్పే ప్రబోధలు అతి సూక్ష్మంగా వుంటాయి. ప్రజలందరు చూస్తే యింత ధనవంతుని కికూడను కొరికలున్నవారిని హాస్యాస్పదమునకు గరి అవుతానోమోనని యొవ్వరు చూడకుండా వుండే రత్రి పదగంటలపమ

యములోపల మార్కెట్లో అసవారించి కిక్కురికెండాడు డొలార్ల మంతుడు. జోసెప్ ప్రెస్బిటెరియన్లు.
 ఎందుకు నాయనాయి క్షేమం వచ్చింది? స్వామీధనమన్నది. భవనమన్నది. తగిన అనుకూలమం
 లున్నవి. కాని నాకు మనశ్చింతితక యనకే సమస్యలంతా నన్ను బాధిస్తున్నాయి. ఈ సమస్యల
 పరిహారమనకు యోధనా మార్గము చూపించమన్నాడు. నన్ను చూ, నన్ను చూ ఒక చెన్నమాట చెప్పాడు.
 భోధన వంతుణా నీ సమస్యల పరిహారమనకు ఒక చెన్నమాట ముందు నీవు చెయ్యగలవలెన్నాడు.
 నీ ఆస్తి పాస్తులను బెదలకు పంచేపట్టు యిది నీ సమస్యలకు పరిహారమన్నాడు. నీవు యోధనము
 డొలార్ల పాస్తులు యెంత వరుస పెంచుకుంటున్నావో అంతవరకు నీ సమస్యలు పెరిగిపోతాయిగాని
 యేమాత్రము పరిహారము కావడానికి వీలులేదు. ధనమును పెంచుకొని యెటువంటి గలవు. ఏనా
 లిక్కినా వాటిని విసర్జించి పోకతప్పదు. అలాంటి తుట్టుమైన ధనము నీవు జీవి తాన్ని అపవిత్ర
 ముగా మించుకుంటున్నావు. కన్నకు మారుకుగాని, కట్టుకున్న భార్యగానీ ధనము వున్నంతవరకే
 కుగౌరవము గాని తదుపరిని న్నుయివరు యేమాత్రము గౌరవించరు. దైవధనమే నీ జీవధనము.
 ధర్మధనమే నీ జీవధనము. అనుగ్రహమనే ప్రేమ ధనాన్ని నీవు పొందు. మనము డొలార్లను సంపా
 దించవలసినది భగవంతుని ప్రేమ ధనాన్ని మాత్రమే. ఎంతటి భౌతిక ధనము వుండినప్పటికీ
 యెంతటి శరీరధనము వుండినప్పటికీ ప్రయోజనము లేదు. ఈ విధమగా తీరవలయును, ధన
 వంతులగు ఒకరికి డొలార్ల ముగా బెదలకంతుకొడను సహాయముగా విస్తృతము చేయుచున్నాను.

కనుక జోసెప్ చుట్టూ యిప్పుడు బోధ ప్రజలందరే వారెకని శ్రీమంతులు వుండేవారు
 కాదు. Pelee దేవబంధులు జోలర్. Malrew Thomas వరందరు సామాన్యమైన ప్రజలే. కాని కట్టు
 కడపటికి జోసెప్ శక్తి సామర్థ్యములు వెంటనే జంటనే వుంటుంది గుర్తించినవారు యేదోకొక
 మంది మాత్రమే. ఇవన్నీ క్రోడకరించుకొని John అనేవాడు మొట్టమొదట డైరెక్టర్లను వచ్చి
 డు. St Pelee యింకొక డైరెక్టర్లను వచ్చాడు. వరందరు వినికొక డైరెక్టర్లను వచ్చి యెవరైనా
 కరిస్తావచ్చారు. Malrew tax collector అతను తన దగ్గర క్రోడకరించుకొన్న విషయాన్ని
 తీసుకొని అతను ఒక డైరెక్టర్లను వచ్చాడు. కాని ఒకరు రాసిన దానికి డైరెక్టర్లను రాసిన దాని యేమి
 సంబంధములే గుండె వుంటున్నాది. ఈ జోసెప్ ప్రపంచమునకు ఒక విధమైన ఆదర్శమును
 నిరూపించే ప్రక్రియని నిరూపించారు. ఇతను కేవలము భగవంతుడు ఏంపించినదేవదూత
 గా విశ్వసించువచ్చారు. దానికి తగినట్టుగా జోసెప్ 9 am 11:15 am 12:00 am అన్నాడు.
 కాని ఆమె సందర్భం యేమని చెబాడు. మెసెంజరు పని మాత్రమే చేశాడు. దైవత్వము యొక్క
 తల్లిని ప్రజలకు చాటు చూపాడు. కాని డొలార్లను మెసెంజరు అని పేరుపెట్టుకొని
 దైవానికి విరుద్ధముగా మనము ప్రవర్తిస్తున్నాము. దీనినే ప్రధానముగా తీసుకొని St Pelee
 కోర్టులో వాయిమొట్టమొదట డొలార్లను గురించి ప్రచారము సలుపుటా వచ్చాడు. St Pelee
 జోసెప్ కు మొట్టమొదట పరమ విరోధి. జోసెప్ పేరుపెట్టుకొని, జోసెప్ భక్తులను చూచినా

అతను మండ్రిప దేవాడు. ఒకనాడు క్రిస్టియన్ స్వప్నములో వచ్చి 'అయ్యనన్ను డైవైన్ ప్రాజెక్టువా? డైవైన్ ప్రాజెక్టువా? నేను ఎవరు దైవమెవరు. ఒక షో తినుండి వెలువడిన అగ్నికణములు ప్రతిమానవుడు. కనుక నేను నీవు సర్వము కుడను దైవస్వరూపము. నిన్ను నీవు దూరించుట యున్నావేగానో నన్నాకాదు' అన్నాడు. ఈ విధముగా స్వప్నములో పల అతనికి చాలా పరివర్తన కలగటంచేతనే కెండవ దినమునుంచి జోసెఫ్ పైన విశ్వాసము అభివృద్ధి గావించుకొంటూ వచ్చాడు. నా యొక్క జీవితమును దైవప్రచారములో పలనే అంకితము గావించాలని ఆనాటినుండి కుడను భాగాపట్టుపట్టాడు. మొట్టమొదట Rome లో ప్రవేశించి జోసెఫ్ ప్రచారము సల్పినవాడు యావాల.

ఆనాటి పరిస్థితులలో Rome యే దిగ్భ్రమ గావుండేది. అంతా భారతీయ సంస్కృతి నిపురస్కరించుకొని జీవించుచుండేవారు. తల్లితండ్రులను గౌరవించటము, సత్తమును పలకెలి, పెద్దలను గౌరవించెలి, గురువును విశ్వసించెలి. డైవైన్ ప్రాజెక్టులతో దైవమనేవాడు ఒకడు కొడు. ఎవరి భావనకి సంబంధించిన రీతివారు డైవైన్ ప్రాజెక్టులతో వచ్చిన వారి యొక్క నియమము. ఈనాటి భారతీయులు అనేక మంది విమర్శిస్తూ వుంటారు. ఏమి భారత దేశములో ఉలు యింత మంది దేవుళ్లు, యిన్నారావాల, యిన్ని ఆరాధనలూ, యిన్ని మార్గములూ అని విమర్శిస్తూ వుంటారు. దైవము ఒక్కడేగాని వారివారి అభిప్రాయములను పురస్కరించుకొని, వారివారి ఆశయములను పురస్కరించుకొని వారి ప్రేమ పూర్వక పైన మార్గాన్ని అనుసరించే నిమిత్తమై యివే కరుణ నామములు విశ్వసించి వచ్చారు. ఎవరికి వారికి స్వాతంత్ర్యం యిస్తూ వచ్చింది. ఒకరిని ఒకరు బంధించటం లేదు. ఇది యెందుకో సమీ భారత దేశం చక్కని జవాబు నందించేంది. ఒక చిన్న కథా హరణము.

ఒక సైన్యం కు తగిన బుష్ కోటును నీగు యిచ్చారు. కానీ యీ బుష్ కోటును అందరూ ధరించాలంటే యిది సాధ్యమవుతుండే. ఒకనికి బ్రెట్ కొవచ్చును. ఒకనికి లోజ్ కొవచ్చును. ఎవరి సైన్యం కు తగినట్లుగా వారు బుష్ కోటును కుట్టిరి చుకోవచ్చును అనుకోటం యెంత న్యాయం వుంటున్నాది. కేవలము ఒక దానినే అందరూ అనుభవించాలి అనేది కేవలము నిర్బంధము అవుతుంది. అనేక అనానుకూలములు యేర్పడుతాయి. గుడ్డ ఒకచోగానై జాలు పేరుపేరుగా వుండవచ్చు. అదే విధముగా ఆళ్ళ ఒక్కటే ఆరాధనలు పేరుపేరుగా వుండవచ్చు. అభిరుచులు పేరుపేరుగా వుండవచ్చును. ఇలాంటి సిద్ధాంతము రోమ్ లో వుండేది. క్రమక్రమేనా కుడను యివి కత్తమనే సిద్ధాంతమును వారు అనుభవిస్తూ ఆనందిస్తూ అది పంచే పెడుతూ వచ్చారు. ఈ 19 వ శతాబ్దములో అనేక హింసల గురయ్యారు చెప్పకూడదుకాని ఒక డాక్టరు సెంట్ జాన్స్ ట్రీ సెంట్ జాన్స్ వారు అందించారు. అంత హింసలు పెడుతూ వచ్చారు. కాని కట్టకడపటికి సత్తాన్ని గుర్తించారు. ఆ సత్తాన్ని గుర్తించి ఆనాటినుండి యిస్ట్రీమత మనే దానిని రోమ్ లో అభివృద్ధి గావించుతూ వచ్చారు.

అక్కడనే యీ భగవంతుని అంతము ప్రతీ మానవునియందు వున్నదని దానినే

Peirona అనిపిలస్తూవచ్చారు. Peirona అనగా పవిత్రమైన దివ్యాంకమ అని. ఒకటివచ్చమైన వారిని
 Peirona అని గౌరవముగా పిల్చేవారు. ఆ Peirona నుండియే Peirona వచ్చింది. ఆ Peirona
 నుండి Peironality అనేది వచ్చింది. కాబట్టి Peirona అంటే యేమిటి. పవిత్రమైనది వ్యత్యము
 తో కూడిన వాడు Peirona. ప్రతిమానవుడు పవిత్రమైన దైవాంక స్వరూపము. అలాంటిది వ్యత్యమైన
 ఆత్మస్వరూపాన్ని మనము యానాడు మరచిపోయము. మరచిన వానిని తిరిగి మనము జ్ఞప్తికి
 తెచ్చుకోవాలి. ఆ జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోవాలి దీనికి కట్టిన మాయను మనము నిర్మలముగా విందుకోవాలి.
 ఆకట్టిన మాయ యేమిటి? మన ద్వేషము, అనూయ, స్వార్థము. ఈ మూడింటిని మనము నిర్మలము
 గా విందుకోవాలంటే ఒక్క ప్రేమ తప్ప అన్యమార్గము లేదు. ఆ ప్రేమ చేతనే సర్వధైర్యము మనకు ప్రాప్తిం
 స్తుంది.

ఒకానొక సమయములో మధ్యపతి జోసన్ ను పిలిపించుకున్నాడు. నీవు యిక్కడ కింద
 అని ప్రశ్నించాడు. నేను ఆవిధంగా చెప్పటంలేదు. అయితే నీవు అందరికీ తప్పుడు మార్గము ప్రచోద
 ము చేస్తున్నావు. యేమంటే నీ యా ప్రతి ఒక్కడు స్వర్గానికి వాళని చెబుతున్నావు అది చాలా తప్పు
 అన్నాడు. జోసన్ ఒకే మాట చెప్పాడు. Seek the Kingdom of Heaven. అన్నాడు. Where is that
 అన్నాడు. Kingdom of Heaven is within you, within me, within everybody. కనుక
 the Kingdom of Heaven మనలోనే వుంటున్నది. అలాంటి ప్రచోద చేసే నేను నా యానానే Kingdom
 of Heaven అని చెప్పటం అసంభవమైన విషయమన్నాడు. ఈ ధైర్యము యేవిధముగా వచ్చింది.
 సత్యము వల్లనే ధైర్యము యేర్పడుతుంది. సత్యము యొక్కడనుండి వస్తుంది. శాంతము వల్లనే వస్తుం
 ది. శాంతము యొక్కడనుండి వస్తుంది. ప్రేమ తోనే సంభవిస్తుంది. ఈ ప్రేమ యొక్కడనుండి వస్తుంది.
 నమ్మకమునే వస్తుంది. కనుకనే

Where there is confidence there is Love

Where there is Love there is Peace

Where there is Peace there is Bliss

Where there is Bliss there is GOD.

ఈవిధమైన మార్గమునందు దైవత్వము మనము పొందాలంటే విశ్వాసము అభివృద్ధి కావాలి.

దైవత్వమునది భారత దేశమునందు బ్రహ్మవిష్ణు మహేశ్వరస్వరూపములు
 న్నారు. మనము విశ్వసిస్తున్నాము. ఈ మగ్గురు మాడు ఆకాలం దురించిన సినిమా ఆర్ట్స్ ముడిరి
 దర్శనమివ్వటానికి లేరు. ఈ రూపాలు చూచినవారు యెప్పుడూ లేరు యీ జగత్తులో. ఇవి ఒకవిధమైన
 విశ్వాసము అభివృద్ధి పరచే నిమిత్తము యేర్పడినటువంటివే. ఇవి కేవలము ఒక శ్రాంతియే. అలు
 తే యీ బ్రహ్మ, విష్ణు మహేశ్వరులు ప్రతి ఒక్కరి వృద్ధయమునందు వుంటున్నారు. వృద్ధయముకుడే
 ఈ కుడన్నారు. అనగా వృద్ధయమే ఈ శ్వరత్వము. వృద్ధయమే ఆత్మ తత్వము. వృద్ధయమే దివ్యత్వము

ము . వృద్ధయమప్రేమతత్వము . not physical heart, spiritual heart . ఈ spiritual heart
 అపరిమితమైనది . అదియే ప్రేమ తత్వము . ఆప్రేమకు వాద్దనేలేదు . నీ సంక్షిప్తమైన భావాలతో నవు
 దానికి వాద్దనిర్మించుకుంటున్నావు గాని నిజముగా దానికి వాద్దులులేవు . ఆ వృద్ధయమనుండి ఆవిర్భ
 వించినదే మనసు . మనసు యొక్క ఉద్భవంబున్నది . సర్వత్రా వుండున్నది . మన మూలమిదంబగఱ
 జగత్తంతా వ్యాపించినది మనస్సే . ఈ ఫైరింగ్ నిష్క్రమణ అన్నింటి . విష్ణువు అనగా సర్వజ్ఞాపకుడు . సర్వజ్ఞా
 మి . వృద్ధయమనుండి పుట్టినది మనసు . అనగా ఈ శ్రుత్యమనుండి వచ్చినది విష్ణుత్వము . మనసు
 నుండి ఆవిర్భవించిన వాడే బ్రహ్మ . అతనే అహం . కనుక యీ అహంనుండి యిన్ని ఆవిర్భవిస్తాయి .
 బ్రహ్మ విష్ణువునా భేనుండి పుట్టిన వాడని అంటున్నాము . అనగా మనసు యొక్క చంచల స్థానమనుండి
 వచ్చినదే యీ అహం . ఏ తావాతా వృద్ధయమే ఈ శ్రుతుడు . మనసే విష్ణువు . మన యొక్క అహంకారమే
 బ్రహ్మ . సశివ, సబ్రహ్మి స విష్ణు . ఇది యేవ శిష్టరామయణము కుండను చెప్పుతూ వచ్చింది . కొని ప్రతి ఒక్క
 తి కూడను మన వృద్ధయ మునందే వుంటున్నావి .

బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులనే వారు ప్రత్యేకమైనవారుకాదు . మన వృద్ధయమే ఈ శ్రుతుని
 గా భావించుకోండి . మన మనసే విష్ణువుగా తలంచుకోండి . మన యొక్క అహంకారమే బ్రహ్మగా తలచుకొనిన
 మనమే యే తప్పులు కూడను చేయటానికి, యే వారపాట్లు కూడను చేయటానికి అవకాశ ము వుండదు .
 మనసు చాలా పవిత్రమైనది . కనుకనే మనయేవమను ష్టాణాంకారణం బంధమొక్కయోగి . అని మొక్కము
 నకు కూడను అర్థతగలిగినది యీ మనసు . ఈ మనసును ఆవరించిన మూలస్థమ కప్పి పుచ్చుట మంచేత
 యిది పెడ మార్గము పుడు తున్నది . మనసును పరిశుద్ధము చేసుకు రబో యింతకు మించిన సాధన
 ము రోకటి లేదు . మంచికాటి వెనుక ఒకటి మనము మనసున భావించరాదు . తన పద్ధత్యము
 శ్రీనా తను కప్పి పుచ్చుకోటం పరుల చిన్న వాషమైనా గొప్పది గా భావించుకోటం యీ విధమైన దుర్గు
 ణముల చేత మనసు మూలస్థమతో దట్టంగా అట్టు కట్టుకు పోతున్నది . కనుక మనము మనసు
 పరిశుద్ధము చేసుకునే మార్గములే యీ సాధనలన్ని . ఈ మనసు ను యే నాడు మనము పరిశుద్ధము
 గావించుకొందుమో మనకు మనమే దైవస్వరూపాన్ని అనుభవించగలము . దైవము మనకంటె
 వేరుగాలేదు . దైవమున లో లేదు . నీకు వెలుపల లేదు . నీవే దైవము . ఇలాంటి విశ్వాసమను
 మనము అభివృద్ధి గావించుకుంటూ రావాలి .

మొట్టమొదట ఆహంపండితాః అనగా నేను కూడను పండితుడనే అన్నాడు . పూర్తి
 విచారణ చేసుకున్న తరువాత ఆహంన పండితాః నేను పండితుడనుకాను అన్నాడు . నేనుకేవల మూష
 వుడని భావిస్తున్నావు . కొంతకాలము పోయిన తరువాత నేను కూడను దివ్యత్వాన్ని కొవచ్చును అనుకొని
 అనుభవిస్తున్నావు . నేను దివ్యత్వమే అనే నిశ్చలమైన స్థితికి వస్తున్నాము . ఇదే జీవన చెప్పిన ప్రధాన
 మైన మార్గము . మొట్టమొదట I am the meekness of God అన్నాడు . క్రమక్రమణా I am
 Son of God అన్నాడు . తదుపరి I am my Father and One అన్నాడు . ఈ విధమైన సోపానములు

దాటి ఆదివృత్తముతోను ఖిక్కితను పొందాడు. కనుక కాలసర్వముకంటువయక పూర్వమే, జీవిత నావ మన గక పూర్వమే, యాపడవకు చెల్లులుపడి శిథిలముకొక పూర్వమే మనము ఆదివృత్తాన్ని పొందడానికి తగిన ప్రయత్నముచేయాలి. మనము కాలమును వృద్ధముచేయరాదు. కాలముయేవ రికిని ఆగేడికాదు. కాలమునిన్ను అనుసరించేకికాదు. నవేకలాన్ని అనుసరింఁతలి. కాలమునకు అతతమైన వాడుదైవము. అట్టిదైవత్వాన్ని మనము శరుణు జూఁచినప్పుడే దివ్యత్వమనే ఆత్మత త్వమును అర్థము చేసుకొగలము. కాన యానాటి మనయొక్క అర్థితమలు, యానాటి మనస్థానలు యానాటి మన ప్రార్థనలు యుక్తులతో భగవంతుని కౌఠను మోసపరచే మార్గముతో ప్రయత్న ము చేస్తున్నారు. ఈ ఆడంబరములకుగాని, అహంకారములకుగాని భగవంతుడు చెక్కడు. అహం కారము వుండినంత వరకు ఆత్మతత్వాన్ని నీవు గుర్తించలేవు. ఏనాడు అహంకారము నిర్మూలముగా వింతువో ఆనాడే నీకు ఆత్మదర్శనమవుతుంది. అహంకారము దట్టమైన అట్టవంటిది. ఆతెరనుష్ఠుల నిర్మూలముగా వింతునంత వరకు నీకు ఆత్మనందము లభించదు.

ప్రేమ స్వరూపులారా! మనలోవుండిన అహంకారము నిర్మూలముగా వించుకోండి. ఏవరిగురించి అహంకారము తోవున్నావు. నీ అహంకారము యెంతమాత్రము. ఇంతవిశ్వేన్ని చూచినపు అహంకారపడటము యెంత అజ్ఞానము. దేనిలోనీవు బలవంతుడు. శరీరములకు బలముతుడా గుణములో బలవంతుడా. పనిలో బలవంతుడా. ధనములో బలవంతుడా. విద్యలో బలవంతుడా. దేనియందు బలవంతుడుతాను. దైవబలములేని బలవంతుడు బలవంతుడు. కొడుదుర్గు లుడు. కనుక మనము యెఱు చేసినప్పటికీ అంతా దైవబలము గానే భావించుకొంటుందినదైన మార్గము. అందులోనే మనకు శాంతి చేకూరుతుంది. ధనములో మనకు శాంతిలేదు. చదువుతో మనకు శాంతిలేదు. అధికారముతో శాంతిలేదు. మఱింతడాన్ని అంటగట్టి యున్నకవిధములైన బంధనలలో తోసేదేగాని యిది నిర్భయమునిగా విచేకి గాదు. దైవమును నమ్మినవాడే నిర్భయము అతనే అభయము. ఆవిశ్వసించనివారంతా దుర్బలులే. వారు ఏడుతున్న అవస్థలు మనము చూస్తూనే వున్నాము. కనుక దైవ విశ్వాసాన్ని మనము పెంచుకొని దైవత్వాన్ని చేరించి దివ్యత్వ ముతో జీవితాన్ని గడుపు. ఈ చదువునిండ్లు కుడవుంచుకోవచ్చు. కాని నిజంగా మనము దేనే పారపాటు యెఱుచి ? దైవాన్ని వెతికే బుద్ధితో మనము ధనాన్ని అనుసరిస్తున్నాము. ఆత్మ సుపేతకవలసిన బుద్ధితో మనము అన్నాన్ని వెతుకుతున్నాము. ఆత్మవుం జేసేర్వము వుంటున్నది. ఆత్మోన్మేషణచేయకుండా అన్మోన్మేషణచేయటం కేవలము అజ్ఞానమేకదా. నీముఖమును చూచుకోమని నీకొక అర్థము యిస్తే ఆ అర్థము యింకొకముఖము మందరపడి తే నీ ముఖము యెట్లొకన పడుతుంది. యాలజ్ఞునియతరులకంతా అన్యయింపచేస్తున్నావేకాని నీకు సువ్వాచూసుకోటానికి ప్రయత్నంచేయటంలేదు. తనదాన్ని తనపేతుకొన్నటువంటివాడే ధన్యుడు. తనతప్పును తాను చూపాకున్నవాడు ధన్యుడు. పరులయందు మఱిని చూచే

వాడు భస్మాడు . కాని పరులయందు చెడ్డను చూడటం , తనయందు చెడ్డవుండినప్పటికీ మరగు చేసుకోకుండుది మానవుని యొక్క కర్తవ్యముకాదు . అందరియందును ఉన్న మంచిని చూడు . ఎవరినినీవు దూషించవద్దు . సర్వభూతాతిరస్కారంకేవల ప్రతాపభూతి . ఎవరిని దూషించినానీవు దైవాన్ని దూషించిన వాడవౌతావు . అందరితోను ప్రేమతోవుండాలి సాధించు .

మానవజీవితము చాలాపవిత్రమైనది . ఇలాంటి జీవితాన్ని మనము వృద్ధముగా వింటున్నాము . ఎన్నడేకములనుండి యొక్కడను చేరినారు . విషాదముగైకొంటున్నాము చేరినారు . ధనము తక్కువవేదు . అనుకూలాలగు తప్పువేదు . ఆనందానికి తక్కువవేదు . ఇవన్నీ భౌతికమైనవే కాని ఆనందమనేది ఆత్మరూపమైనది . వారికి యొక్కడెలాటిం చలేదు . ఆదిమకృత్యములందు ముత్రమే యీ ఆనందము మనకు లభ్యమౌతుంది . కనుక మన దుష్టులను తన ఆత్మవైపుకు మరల్చి . ఆత్మ అంటే యెవరిది ? విశాలత్వమే మన ఆత్మతత్వము . నేను నావారు అనకుండుట త భావాన్ని నిర్మూలించు యత్నం . అందరూ నావారే . అందరూ దైవ ఆర్థులే . అందరూ తంద్రియంకొక్కడే . కాని చెడ్డలనకము . కాపాడే ప్రభువు ఒక్కడే అనెన ఆర్జునుని గుర్తించాలి . ఒక్క ప్రేమనే సరైన మార్గము . సవలనైన మార్గము . మనసింగ్ చెప్పాడు . Love of God , Fear of Sin , Moral duty in Society . యీ మూడే మనకు ముఖ్యము . దైవత్వమును మనము ప్రేమించితిమా యింక పాపము యొక్క భయము యెక్కడ తుడి దైవ ప్రేమలేని వానికే పాపమునందు యేమాత్రము భీతి వుండదు . దైవ ప్రేమ తలగిన వాడు మానవుడు . ఆ ప్రేమకొట్టి తి వాడు దానవుడౌతాడు . దానినుంచి భయ మనేడే వుండదు . వాడు దానోదంతో పాపములే . ఈ పాపము దేయటము వలన సమాజము లో యెట్లు గౌరవం పబడ తాడు . కనుక పాప భీతికలగలంట్లొద్రవ ప్రేమ మనము సంపాదించుకోవాలి . దైవ ప్రేమ తో మనకు పాప భీతి లభి వుట్టి అవుతుంది . పాప భీతి వల్ల సమాజము లో గౌరవాన్ని పొందుతాము . ఎట్టి తప్పులు చేయకుండు . యీ మూడింటి యొక్క స్వరూపము ముఖ్యై స్వరూపము . ఇలాంటి ము మూర్తి స్వరూపమే త్రికరణశుద్ధి అన్నారు .

త్రికరణశుద్ధితో మనము చేసే పూజ తే మానవత్వము తో దివ్యత్వమును పొందవచ్చు . కనుక మనము ప్రేమను అభివృద్ధి పరచుకోవాలి . ఈ ప్రేమకంటె మించినది మరొకటి లేదు . ఏదేకము వారైనా , ఏ తెగవారైనా , ఏ మతము వారైనా , ఏ యొక్క సాంప్రదాయము వారైనా అందరి ప్రేమ ఒక్కటే . ఏ మతము వారు కుండను ప్రేమను ధిక్కరించమనె చెప్పరు . ఏదేకము వారైనను ప్రేమను ఉల్లంఘించమనె చెప్పరు . ఏ తెగవారు కుండను ప్రేమను తిరస్కరించమనె చెప్పరు . ప్రేమ లేకపోతే జీవితమేలేదు . కెబట్టి యీ ప్రేమ చేతనే మరందరు యొక్కడకు చేరగలము . కనుక యీ ప్రేమను మనము బలపరచుకోవాలి . ఈ ప్రేమనే మిత్రదైవము . Love is God like in Love . కనుక మీరు ప్రేమతో దైవత్వాన్ని యోనామము మిక్కిలి యోయి గుము మిక్కిలి ప్రేమ యే మార్గము మిక్కిలి ప్రేమ కాని నీవు అనుసరిస్తూ పోవటము తప్పక తుడు . మన వ్యధయానికి నచ్చినదే మన గుప్తి . కనుక మీరు ఆ వ్యధయాన్ని అనుసరించుకుంటూ ఆ వ్యధయ ప్రేమను మీరు అందుకుంటూ , ఆ వ్యధయ ప్రేమలోనే లభ్యముకండి .